

for, og dersom Sagen overgaaer til anden Behandling, at gjøre et nærmere bestemt Forslag i saa Henseende.

J. Rasmussen: Ja, jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at Savnet af en Definition paa Dyrplageri vil efter min Formening, bevirke, at der vil blive ligesaa mange forskellige Domme som Sager herom, fordi enhver Dømmer har sit eget Begreb om Dyrplageri. Jeg for mit Vedkommende anseer f. Ex. for Dyrplageri den Maade, hvorpaa Diligencen befordres imellem Helsingør og Kjøbenhavn; men jeg skulde dog næsten troe, at de Fleste ikke betragte dette saaledes, især da det er en offentlig Autoritet, som besørger denne Kjørsel; men den er efter min Formening saa anstrængende og byrdefuld for Hestene, at den idetmindste grændser meget nær til Dyrplageri. Jeg skal derfor, som den meget ærede sidste Taler, ønske et Udvalg nedfat.

Thalbitzer: Efter hvad jeg har hørt udtale fra flere Sider, troer jeg, at det laare Begreb, der ligger i Ordet Dyrplageri, vil give Anledning til mange Ulemper. Jeg troer, at Manglen ligger i selve Ordet Dyrplageri; thi Udtrykket at plage et Dyr kan indeholde Meget, som Dyret maa underkastes for at kunne blive nyttigt for Cieren. En Hests, en Hunds og flere Dyrs Dressur kan jo meget vel siges at være Dyret en Plage; men det er en nødvendigt Plage for det, som ikke behøves for andre Dyr, der ere mere lærnemme og søiellige. Jeg troer, at den Ulempe, som opstaaer af det Relative i Ordet, vilde forsvinde, naar man f. Ex. istedetfor Dyrplageri satte „Misshandling af Dyr,“ hvilket mere betegner, hvad man mener. Kunde en saadan Forandring i Loven skee ved et Ændringsforslag, vilde vistnok Meget af det Usikre bortfalde og den Hensigt opnaaes, som jeg anseer for aldeles rigtig, at der sættes en Straf for Misshandling af Dyr.

Dahl: Ja, jeg vil blot i Anledning af, hvad der er anført fra flere Sider, tilføie, at jeg anseer det for lidet ønskeligt, at der gives en Definition af, hvad der skal forstaaes ved

Dyrplageri. Det er noksom bekendt, at det ældgamle Ordssprog, som siger, at Definitioner ere farlige, er aldeles rigtigt; idet det vil vise sig, at sige Definitioner ofte ikke passe paa de enkelte concrete Tilfælde. Det forekommer mig derfor aldeles rigtigt at overlade til Domstolene i hvert enkelt Tilfælde efter samtlige Sagens Omstændigheder at afgjøre, hvad der skal forstaaes ved Dyrplageri. Viser det sig da efter nogen Tids Forløb, at der er Anledning for den lovgivende Magt til at gribe ind paa en eller anden Maade og nærmere at begrænde eller bestemme Begrebet, da staaer det den jo i saa Fald frit for. Det forekommer mig derfor, at det ikke nu vilde være ønskeligt nærmere at bestemme Begrebet, end det allerede er bestemt i den almindelige offentlige Mening, og som det ogsaa tildeels er antydet af den ærede Minister og i Motiverne til dette Lovudkast.

Drejer: Jeg kan være aldeles enig med den sidste ærede Taler i, at det i mange Tilfælde er meget misligt at give bestemte Definitioner; men jeg mener ligesaa vist, at det i mange Tilfælde er ligesaa misligt aldeles at savne enhver nærmere Veiledning.

Lehmann: Jeg skal kun bringe i Erindring, at jeg blot antydede Faren for en meget forskjellig individuel Anvendelse af Loven, uden at opstille Fordringen til en Definition i selve Loven som Betingelse for, at den skulde kunne nyde Fremme, og uden derved at ville have paadraget mig nogen Forpligtelse til at skaffe en saadan Definition tilveie. Jeg gjorde imidlertid opmærksom paa en Maade, hvorved noget Lignende kunde opnaaes, naar der nemlig i Motiverne var gaaet ind paa dette Spørgsmaal, navnlig opstillet visse casuistiske Grændser. Det kan muligens noget afhjælpes ved en Overveielse af dette Forhold i et Udvalg, ved en Betænkning, afgiven af et saadant; selv om det ikke skulde føre til, at dette kunde resumere og formulere sin Mening, skulde jeg dog ansee det for ønskeligt, at der i alt Fald gjordes et Forsøg derpaa.